

литѣ се заповѣда да изнесатъ всичко въ гората, а въ селото да останатъ нѣколко души за стража.

Следъ това се отправихме за Поибрене, сжщо чисто българско село. Бѣше сръднощъ. Месецътъ ни поздрави отъ сръдногорскитѣ върхове. Зелената гора и цѣвналитѣ кокичета ни омайваха. Нощта бѣше една отъ най-поетичнитѣ. Дружината ставаше отъ минута на минута по-весела. Изведнажъ спрѣхме смаени. Гората предъ насъ свѣтѣше. Цѣлата долина бѣше освѣтена като градска улица.

— Какво е това? — запита нѣкой.

— Населението на Поибрене е излѣзло да посрѣщне войводата съ запалени борини! — казаха пратеницитѣ.

Наближихме. Дървеното клепало зачука тържественно, шествието извика „да живѣе“. Поибречане падаха на колѣне предъ насъ.

— Доживѣхме, Боже, да видимъ бѣлъ день!.. Честити сме да посрѣщнемъ българска войска,.. — говорѣха презъ сълзи.

Бенковски и тукъ държа речъ. Огънь и пламъкъ излизаше отъ устата му.

Първи пѣтли пропѣха, когато нашата чета, вече около 100 души, съ пѣсни трѣгна за село Мухово.

Муховци, горски пилета, бѣха вече готови да вървятъ на Еледжикъ, естествено укрепление, близо до Троянова врата.

Отъ Мухово трѣгнаха съ насъ тридесетъ души и четата стана доста голѣма.

Върнахме се въ Панагюрище съ пѣсни и радости.

ОСВЕТАВАНЕ НА ЗНАМЕТО

Това стана на 22 априлъ. Рано сутринята забиха камбанитѣ и клепалата отъ черквитѣ. Улицитѣ се изпълниха съ жени и деца, защото мжжетѣ бѣха по постоветѣ. Всички бѣха премѣнени съ най-скжпитѣ си дрехи. Вѣстаницитѣ въоржжени, тичаха налѣво, надѣсно.

Отъ всички страни се поздравяваха и всички се радваха. Името на Бенковски се носѣше отъ уста на уста. Предъ главната квартира, вжтре въ двора, при стѣлбитѣ пазѣше стража.

Не се мина много време, нѣколко въоржжени вѣстаници извадиха маса насрѣдъ двора. Други двама вѣстаници свалиха знамето. Оглушително „да живѣе“ поздрави това сваяне. Около 15 души свещеници, начело съ попъ Груя, всички облѣчени въ черковнитѣ си одежди, съ кръстове, съ евангелия и кадилници въ ржце, застанаха предъ масата. На срещната страна застана Бенковски съ гола сабя въ ржка. Наоколо му бѣше неговиятъ

Райна Княгиня